РЕШЕНИЕ

№

Добрич, .2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Добрич - II състав, в съдебно заседание на осми май две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

При секретар ИРЕНА ДИМИТРОВА като разгледа докладваното от съдия ИВЕЛИНА ВЕЛЧЕВА административно дело № / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО.

Образувано е по жалба на В. К. С., [ЕГН] от гр. Добрич, [улица], вх. А, ет. 2, чрез адв. С. С., ВАК срещу Решение № 7/ 16.02.2024 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ – Добрич, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № 241-00-1761-3/15.12.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – Добрич, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 във връзка с чл. 11, §3, б. „а“ и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) 883/2004 му е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

В жалбата се излагат съображения за неправилност на решението и потвърденото с него разпореждане поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на материалноправните разпоредби и противоречие с целта на закона.

Твърди се, че е налице неточно приложение на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009 от административния орган и неправилно тълкуване от административният орган на понятието „пребиваване“, който е от съществено значение за определяне на компетентната институция по искането обезщетение за безработица. Излага се, че Директорът на ТП на НОИ – Добрич неправилно е определил центъра на жизнените интереси на оспорващия, държавата на престоя и държавата на пребиваването. Заявява се, че пребиваването на жалбоподателя на територията на Германия е обусловено единствено по икономически причини, от съществуващото тогава трудово правоотношение. Всички договори на

При цялостна преценка на всички факти и доказателства в тяхната логическа съвкупност и последователност се налага заключението, че към момента на последната трудова заетост на В. К. С. действителното място на пребиваване на лицето е било в България, където е постоянния център на неговите интереси, свързани с основните му лични връзки и контакти, с грижите за семейството му и дома им.

С тези аргументи съдът намира, че административният орган е тълкувал превратно приложимите разпоредби, с което неправилно е отказал отпускане на парично обезщетение за безработица поради недоказано място на пребиваване в България. С оглед на това оспорените актове се явяват необосновани и незаконосъобразни, издадени в противоречие с доказателствата по делото и материалния закон, поради което следва да бъдат отменени, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по същество съобразно мотивите към настоящото решение.

Жалбоподателят претендира сторените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение, който в съответствие с чл. 143, ал. 1 от АПК следва да му бъдат присъдени.

В представения договор за правна защита и съдействие е отбелязано, че правната помощ се оказва при условията на чл. 38, ал. 1 , т. 2 от Закона за адвокатурата - на материално затруднени лица. При съобразяване с чл. 8, ал. 3

от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, съдът намира, че следва да присъди на процесуалния представител на жалбоподателя възнаграждение в размер на 1000 лева.

Воден от гореизложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, във вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 7/ 16.02.2024 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ – Добрич, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № 241-00-1761-3/15.12.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – Добрич, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 във връзка с чл. 11, §3, б. „а“ и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) 883/2004 му е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – Добрич за ново произнасяне по Заявление с вх. № 313-3666/03.11.2023 г. до ТП на НОИ – Добрич на В. К. С. съобразно дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ – Добрич да заплати на адв. С. С. – АК-Варна, сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща сторени разноски по делото.

Решението е окончателно.